

Orde van Dienst
bij de Herdenkingsdienst voor
Teus van Wingerden - Baatenburg de Jong

Vrijdag 17 november 2023
Ontmoetingskerk in Pijnacker

Voorganger: ds. Carla Schoonenberg-Lems
Ouderling van dienst: Sjaak Hoekstra
Organist: Aad Willemse
Zang: Erik Bleichrodt
Beamer: Dick Grootenboer
Camera: Bob van der Deijl
Koster: Judith Bloemendaal
Uitvaartbegeleidster: Patricia Schols

Voorafgaand aan de dienst terugblik in beeld

Aanvang

we gaan staan

Welkom en Openingswoorden

Zingen Lied 601: 1, 2

Licht dat ons aanstoot in de morgen,
voortijdig licht waarin wij staan
koud, één voor één, en ongeborgen,
licht overdek mij, vuur mij aan.
Dat ik niet uitval, dat wij allen
zo zwaar en droevig als wij zijn
niet uit elkaars genade vallen
en doelloos en onvindbaar zijn.

Licht, van mijn stad de stedehouder,
aanhoudend licht dat overwint.
Vaderlijk licht, steevaste schouder,
draag mij, ik ben jouw kijkend kind.
Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen
of ergens al de wereld daagt
waar mensen waardig leven mogen
en elk zijn naam in vrede draagt.

Ontsteken van vier kaarsen

Zingen Lied 598

Als alles duister is,
ontsteek dan een lichtend vuur dat nooit meer dooft,
vuur dat nooit meer dooft.
Als alles duister is,
ontsteek dan een lichtend vuur dat nooit meer dooft,
vuur dat nooit meer dooft.

*Dans nos obscurités,
allume le feu qui ne s'éteint jamais,
ne s'éteint jamais.
Dans nos obscurités,
allume le feu qui ne s'éteint jamais,
ne s'éteint jamais.*

Gebed

Herinneringen   *door de kinderen*

Zingen   Lied 221

Zo vriendelijk en veilig als het licht,
zo als een mantel om mij heen geslagen,
zo is mijn God, ik zoek zijn aangezicht,
ik roep zijn naam, bestorm Hem met mijn vragen,
dat Hij mij maakt, dat Hij mijn wezen richt.
Wil mij behoeden en op handen dragen.

Want waar ben ik, als Gij niet wijd en zijd
waakt over mij en over al mijn gangen.
Wie zou ik worden, waart Gij niet bereid
om, als ik val, mij telkens op te vangen.
Ik leef niet echt, als Gij niet met mij zijt.
Ik moet in lief en leed naar U verlangen.

Spreek Gij het woord dat mij vertroosting geeft,
dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede.
Ontsteek die vreugde die geen einde heeft,
wil alle liefde aan uw mens besteden.
Wees Gij vandaag mijn brood, zowaar Gij leeft -
Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden.

Herinneringen   *door de kleinkinderen*

Herinneringen   *door de familie*

Gedicht   'Ga maar gerust'

Schriftlezing 1 Korintiërs 13, NBV21

13 - 1 Al sprak ik de talen van alle mensen en die van de engelen - had ik de liefde niet, ik zou niet meer zijn dan een dreunende gong of een schallende cimbaal. 2 Al had ik de gave om te profeteren en doorgrondde ik alle geheimen, al bezat ik alle kennis en had ik het geloof dat bergen kan verplaatsen - had ik de liefde niet, ik zou niets zijn.

3 Al verkocht ik mijn bezittingen omdat ik voedsel aan de armen wilde geven, al gaf ik mijn lichaam prijs om te worden verbrand - had ik de liefde niet, het zou mij niet baten. 4 De liefde is geduldig en vol goedheid. De liefde kent geen afgunst, geen ijdel vertoon en geen zelfgenoegzaamheid. 5 Ze is niet grof en niet zelfzuchtig, ze laat zich niet boos maken en rekent het kwaad niet aan, 6 ze verheugt zich niet over het onrecht maar vindt vreugde in de waarheid. 7 Alles verdraagt ze, alles gelooft ze, alles hoopt ze, in alles volhardt ze. 8 De liefde zal nooit vergaan. Profetieën zullen verdwijnen, klanktaal zal verstommen, kennis verloren gaan - 9 want ons kennen schiet tekort en ons profeteren is beperkt. 10 Wanneer het volmaakte komt zal wat beperkt is verdwijnen. 11 Toen ik nog een kind was sprak ik als een kind, dacht ik als een kind, redeneerde ik als een kind. Nu ik volwassen ben heb ik al het kinderlijke achter me gelaten. 12 Nu zien we nog maar een afspiegeling, een raadselachtig beeld, maar straks staan we oog in oog. Nu is mijn kennen nog beperkt, maar straks zal ik volledig kennen, zoals ik zelf gekend ben. 13 Dit is wat blijft: geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de grootste daarvan is de liefde.

Zingen Lied 791: 1, 2, 6

Liefde, eenmaal uitgesproken
als uw woord van het begin,
Liefde, wil ons overkomen
als geheim en zegening.

Liefde, die ons hebt geschapen,
vonk waarmee Gij zelf ons raakt,
alles overwinnend wapen,
laatste woord dat vrede maakt.

Liefde boven alle liefde,
die zich als de hemel welft
over ons: wil ons genezen,
bron van liefde, liefde zelf!

Overdenking

Muziek G.F. Händel, Vouchsafe, o Lord
uit het Dettingen Te Deum
door Erik Bleichrodt (zang) en Aad Willemse (orgel)

Plaatsen van de herdenkingssteen in de Gedachteniswand

Op de liturgische tafel ligt een witte steen met de naam:

Teuntje van Wingerden-Baatenburg de Jong

De steen verwijst naar het laatste Bijbelboek Openbaring hoofdstuk 2, vers 17b. Daar staat: 'Wie overwint zal ik een wit steentje geven waarop een nieuwe naam staat, die niemand kent, behalve degene die het ontvangt'. Deze steen verwijst naar het leven van Teus. Haar naam staat, vaster dan in steen, gegrift in Gods gedachtenis. Deze steen zal in het gedachtenisteken worden geplaatst.

Dit gedachtenisteken bestaat uit een reeks van hemelblauwe schaaltes die met elkaar een vlam uitbeelden. Ze verwijzen naar het licht: De mensen van voorbij, zijn in het licht, zijn vrij. De vlam wordt gedragen door twee handen. Deze symboliseren dat God het is die ons opvangt: God in wie wij tastend en zoekend geloven. Niemand valt, tenzij in Gods handen. En de handen symboliseren ook onze handen. De handen van overgave.

Zingen   Taizé 17 El Senyor

In de Heer vind ik heel mijn sterkte,
in mijn God de vreugdezang.
Gij die mijn bevrijding bewerkt,
op U vertrouw ik en 'k ken geen angst,
op U vertrouw ik en 'k ken geen angst.

*Meine Hoffnung und meine Freude,
meine Stärke, meine Licht,
Christus, meine Zuversicht,
auf dich vertrau ich und fürcht mich nicht,
auf dich vertrau ich und fürcht mich nicht.*

Dankgebed

Zingen   Lied 416

we gaan staan

Ga met God en Hij zal met je zijn,
jou nabij op al je wegen
met zijn raad en troost en zegen.
Ga met God en Hij zal met je zijn.

Ga met God en Hij zal met je zijn:
bij gevaar, in bange tijden,
over jou zijn vleugels spreiden.
Ga met God en Hij zal met je zijn.

Ga met God en Hij zal met je zijn:
in zijn liefde je bewaren
in de dood je leven sparen.
Ga met God en Hij zal met je zijn.

Ga met God en Hij zal met je zijn,
tot wij weer elkaar ontmoeten,
in zijn naam elkaar begroeten.
Ga met God en Hij zal met je zijn.

Woorden ten uitgeleide

We sluiten de dienst af met het Onze Vader en een zegen aan het graf

Aan het graf:

Onze Vader, die in de hemel zijt
uw naam worde geheiligd
uw Koninkrijk kome;
uw wil geschiede,
gelijk in de hemel als ook op de aarde.
Geef ons heden ons dagelijks brood,
en vergeef ons onze schulden,
gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren,
en leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van de boze.
Want van U is het Koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid
tot in eeuwigheid.
Amen

